

CHARONDAE ⁿ⁾ sententia, quam vberius exposuit ANDREAS CLVDIVS ^{o)}, REBVFFIVM et FORNERIVM, quos nominat, sequutus, iunxisse iureconsultum haec verba, non quasi diuersa, sed vt alterum ex altero magis declaretur, et maiorem quasi vim adcipiat. Pari fere ratione, vt obseruat HENRICVS RAHNEN ^{p)}, VLPIANVS ^{q)} iunxit duo verba non plane similia, dum *comitem*, ait, *adcipere debemus eum, qui comitetur et sequatur*. Neque enim id recipiendum videtur, quod SCIPIO GENTILIS ^{r)} subtiliter disputat, sed minus conuenienter. MODESTINVM enim, *quum ait: occurrenti*, significare putat id, quod ISIDORVS et GELLIVS scribunt, *sequestrem a sequendo dici, quod eius, qui electus sit, fidem utraque pars sequatur; quo sensu honestum sequestris nomen est, quum vero: sequenti, sordidum munus sequestrium indicasse*. Sed videntur haec nec satis firma et pugnare inter se. Nam licet vera sit distinctio, ad quam respexit, inter sequestrum, qui honesto nomine dicitur, et cuius munus sordidum est et turpe, de qua mox erit aptior differendi locus, tamen non video, quomodo haec ex his verbis: *occurrere et sequi* exculpi possit. Potestne enim vterque elegi a partibus? Et quare, quaelo, is, qui a partibus eligitur, potius *occurrere* iisdem, quam *sequi* eas dici debet? Neque est vero admodum simile, iureconsultum vtramque significationem, et hone-

B 3

stam,

n) locum modo nominauimus lit. i.

p) in *Decade posit. iuridicar. de Sequestro. posit. 1.*

o) in *Tract. de Iure sequestrationis c. 1. n. 10. 11.* qui tamen recte n. 12. in-

q) in *c. item apud Labeonem 15. §. comitem 16. D. de iniuriis.*

tempestiuam GVIL. FORNERII correctionem reiicit, qua in dict. c. 110.

r) *Originum ad Pandectas Libro singul. f. v. sequester.* in EV. OTTONIS *The- saur. Tom. 4. pag. 1370. sq.*

D. de V. S. pro aut vult legi: et.